

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

Det indvendes, at vor Formuebeskatning er saa høj, at vi risikerer, at Formuerne forsvinder fra Landet; det var et Argument, der blev fremført med megen Styrke af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard. Det er nu ikke umiddelbart indlysende, at noget saadant skulde være sket, thi vi havde her i Landet i 1914 598 Mennesker med over $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i Formue, men i 1927 1 316. Dette tyder ikke stærkt paa, at man ikke har kunnet finde sig tilfreds med Forholdene her i Landet.

Jeg vilde ogsaa tro, at det at flytte bort og søge et Sted hen, hvor Skatten er lavere, gør man dog i Almindelighed ikke. For det første var de, der fik Lettelse ved Nedsættelse af Formueskatten, Folk, der for en væsentlig Del havde deres Kapital staaende i faste Ejendomme, og dem tager de jo i hvert Fald ikke med sig, selv om de personlig rejser til Udlandet. Dernæst synes jeg ikke ret godt, man kan være bekendt at tro om den Gruppe Borgere, som er store Formueejere, og som har faaet Lettelse efter denne Lov, at de skulde være saa kedede af at bo her sammen med os andre, at de sidder og spejder efter, hvor de kan flytte hen for at komme til at bo billigt.

Der har været talt meget om, at vi skulde ofre os for vort Fædreland, og man har stillet stærke Krav til dem, der havde det smaat og daarligt her i Samfundet, man har sagt, at de havde dog kun Grund til at være tilfredse med det Fædreland, de boede i; og jeg maa sige, jeg tror ogsaa, at vore Millionærer sætter saa stor Pris paa de Goder, dette Land byder dem, at de ikke, selv om de kunde tjene en Skilling ved det, bosætter sig andre Steder, men at de bliver her og bærer deres Forpligtelser sammen med os andre, for der stilles jo ikke stærkere Krav til dem, end der stilles til alle andre i dette Land.

Dernæst siger man, at en for høj Formueskat hemmer Opsparingslysten. Jeg tror nu, det skal blive noget vanskeligt at bevise, at den Formuebeskatning, vi har, skulde kunne hemme Opsparingslysten. Det er ganske andre Ting, der spiller en Rolle i den Henseende.

Vi maa endvidere huske paa, at de Formuer, man nu beklager saa stærkt, og som man særlig ønskede at give Skattenedsættelse, er de Formuer, der er anbragt i fast Ejendom, og disse Formuer var nedskrevet ved Vurderingerne og er nu blevet yderligere nedskrevet, saa at de nu, hvad ogsaa de sidste Regnskaber fra Drifts-

bureauet viser, staar i et rimeligt Forhold til Ejendommens Forrentningsevne.

Jeg tror derfor, at man med Rette kan sige, at lige saa lidt som der i 1927 var noget Grundlag for at give Lettelse til de Formueejere, der her har været Tale om, lige saa berettiget er det nu at forlange, at denne Lettelse forsvinder, og at de igen gaar ind paa lige Hammel med alle andre og betaler efter samme Skala, efter Loven af 1922.

Det Spørgsmaal er blevet rejst, som ogsaa laa til Grund for Loven af 1927, at vi skulde ind paa en Formuebeskatning, der i højere Grad tog Hensyn til Formuens Afkastning. Jeg hørte, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard nu ligesom i 1927 advarede mod at gaa for stærkt i den Retning. Det ærede Medlem sagde meget rigtigt, at det at præmiere de Formuer, der anbringes daarligt, ansaa han ikke for egentlig at være nogen Opgave for Staten. Deri synes jeg, han har Ret; jeg synes ogsaa, at der er et andet Hensyn, man ikke kan se bort fra, og det er det, at i samme Øjeblik man gør Formueskatten fuldkommen afhængig af Indkomsten, gør man Befolkningen i endnu højere Grad end nu interesseret i at faa denne Indkomst ansat saa lavt som muligt.

Ingen, der har haft med praktisk Ligningsarbejde at gøre, tør benægte, at det er meget vanskeligt at faa Indkomsten ansat rigtigt, og hvis man yderligere gør Befolkningen interesseret i at faa Indkomsten ansat lavt, saa de ikke alene faar en mindre Indkomstskat, men derigennem ogsaa en mindre eller maaske slet ingen Formueskat, vilde jeg tro, at Arbejdet blev endnu vanskeligere med at faa den rigtige Indkomst frem.

Saa er der et tredie Hensyn, man ogsaa maa tage i Spørgsmaalet: Formueskat i Forhold til Afkastning, og det er det, at vi siden 1903 har haft baade Indkomst- og Formueskat her i Landet, og man har vel nok Lov til at sige, at hvis vi i den Periode kun havde haft en Indkomstbeskatning, altsaa en indirekte Formuebeskatning, vilde det have betydet, at vi havde haft en betydelig højere Indkomstskat gennem disse Aar, end vi har haft.

Det vil sige, at en Del af de Formuer, der er opsparet gennem disse Aar, og som i Dag betaler Formueskat, egentlig skulde have betalt en forholdsvis større Indkomstskat i de Aar, der er gaaet, fordi de har haft en forholdsvis større Indtægt end de Formuer, der staar i Dag. Og det vil atter sige, at man, hvis man nu pludselig vilde bryde den